KOMMISSIONENS BESLUTNING

af 16. marts 2005

om Italiens støtteordning C 8/2004 (ex NN 164/2003) til fordel for nyligt børsnoterede selskaber

(meddelt under nummer K(2005) 591)

(Kun den italienske udgave er autentisk)

(EØS-relevant tekst)

(2006/261/EF)

KOMMISSIONEN FOR DE EUROPÆISKE FÆLLESSKABER HAR -

under henvisning til traktaten om oprettelse af Det Europæiske Fællesskab, særlig artikel 88, stk. 2, første afsnit,

under henvisning til aftalen om Det Europæiske Økonomiske Samarbejdsområde, særlig artikel 62, stk. 1, litra a),

efter at have opfordret interesserede parter til at fremsætte bemærkninger i overensstemmelse med disse artikler ([1]), og

ud fra følgende betragtninger:

I SAGSFORLØB

1. Det italienske lovdekret nr. 269 af 30. september 2003 om hasteforanstaltninger til fremme og korrektion af udviklingen i de offentlige regnskaber (»lovdekret 269/2003«) trådte i kraft den 2. oktober 2003, og blev offentliggjort i Den Italienske Republiks Tidende af 2. oktober 2003. Artikel 1, stk. 1, litra d), og artikel 11 i lovdekret 269/2003 omhandler særlige skattelettelser for selskaber, der noteres på et reguleret marked i EU i perioden fra den 2. oktober 2003 til den 31. december 2004. Artikel 1, stk. 1, litra d), og artikel 11 i lovdekret 269/2003 er senere uændret blevet ophøjet til lov nr. 326 af 24. november 2003 (»lov 326/2003«), der blev offentliggjort i Den Italienske Republiks Tidende nr. 274 af 25. november 2003.

2. Ved brev af 22. oktober 2003 (D/56756) opfordrede Kommissionen de italienske myndigheder til at fremsende oplysninger om de pågældende foranstaltninger og deres ikrafttræden, for at den kunne fastslå, om der var tale om statsstøtte efter traktatens artikel 87. I samme brev erindrede Kommissionen Italien om, at det er forpligtet til at anmelde alle foranstaltninger, der vil kunne betragtes som støtte efter traktatens artikel 88, stk. 3, inden de iværksættes.

3. Italien fremsendte de ønskede oplysninger ved brev af 11. november 2003 (A/37737) og af 26. november 2003 (A/38138). Den 19. december 2003 (D/58192) gjorde Kommissionen på ny Italien opmærksom på de forpligtelser, der påhviler det efter EF-traktatens artikel 88, stk. 3, og opfordrede de Italienske myndigheder til at underrette de potentielle støttemodtagere i forbindelse med disse skattelettelser om, hvilke konsekvenser det i henhold til traktaten og artikel 14 i Rådets forordning (EF) nr. 659/1999 af 22. marts 1999 om fastlæggelse af regler for anvendelsen af EF-traktatens artikel 93 ([2]) vil få, hvis disse skattelettelser skal betragtes som en ulovlig støtteforanstaltning, der er gennemført, uden at Kommissionen har godkendt den på forhånd.

4. Ved brev af 18. februar 2004 (SG 2004 D/200644) meddelte Kommissionen Italien, at den havde besluttet at indlede proceduren efter EF-traktatens artikel 88, stk. 2, med hensyn til Italiens skattelettelser for nyligt børsnoterede selskaber.

5. De italienske myndigheder fremsatte deres bemærkninger dertil ved brev af 22. april 2004 (A/32918).

6. Kommissionens beslutning om at indlede den formelle undersøgelsesprocedure blev offentliggjort i Den Europæiske Unions Tidende den 3. september 2004 med en opfordring til interesserede parter til at fremsætte deres bemærkninger ([3]).

7. Den 16. og den 27. september 2004 blev der holdt to ad hoc-møder mellem repræsentanter for Kommissionen og for de italienske skattemyndigheder for at gennemgå nogle af foranstaltningens aspekter.

([1]) EUT C 221 af 3.9.2004, s. 7.

([2]) EFT L 83 af 27.3.1999, s. 1. Forordningen blev ændret ved tiltrædelsesakten af 2003.

([3]) Jf. fodnote 1.

8. Ved fax af 4. oktober 2004 (A/37459) fremsendte Borsa Italiana SpA sine bemærkninger. Kommissionen videresendte disse bemærkninger til de italienske myndigheder ved brev af 28. oktober 2004 (D/57697), og de italienske myndigheder fremsendte deres kommentarer hertil ved brev af 2. december 2004 (A/39473).

II BESKRIVELSE AF FORANSTALTNINGEN

9. Foranstaltningen omfatter to former for skattelettelser ved børsnotering af selskaber, der er skattepligtige i Italien.

10. Efter artikel 11 i lovdekret 269/2003 kan selskaber, hvis aktier optages til notering på et reguleret marked i en af EU's medlemsstater i perioden fra den 2. oktober 2003 til den 31. december 2004, i en treårig periode få en nedsat selskabsskattesats på 20 % (normal sats: 35 % i 2003 og 33 % i 2004). Denne »skattepræmie« anvendes kun, hvis de børsnoterede selskaber forøger deres nettokapital med mindst 15 % som følge af børsintroduktionen (IPO), og hvis støttemodtagerne ikke i forvejen er noteret på en europæisk fondsbørs. Den reducerede skattesats kan anvendes på en indkomst på højst 30 mio. EUR om året, og støtten kan derfor højst andrage 4,5 mio. EUR (35 - 20 % = 15 % af 30 mio.) i 2003, mod 3,9 mio. (33 - 20 % = 13 % af 30. mio.) i 2004.

11. Hvis et selskab, der børsnoteres i ovennævnte periode, senere ekskluderes, gælder skattelettelsen kun for den eller de perioder, hvor selskabets aktier rent faktisk er blevet handlet på børsen. Den opretholdes på de samme vilkår, hvis en virksomhed senere noteres på en anden europæisk fondsbørs, der yder investorerne samme beskyttelse som den italienske fondsbørs.

12. For børsnoterede selskaber, der opfylder betingelserne i artikel 11 i lovdekret 269/2003, er det fastsat i samme dekrets artikel 1, stk. 1, litra d), at et beløb svarende til udgifterne ved børsintroduktionen kan fratrækkes i den skattepligtige indkomst i 2004. Dette fradrag forhøjer det normale udgiftsfradrag ved børsintroduktion, hvor udgifterne skattemæssigt behandles som enhver anden virksomhedsudgift. Udgifter til transaktioner i forbindelse med børsintroduktion omfatter især udgifter til en indgående analyse af selskabet (»due diligence-analyse«), udgifter til eksterne konsulenttjenester og de lovfæstede udgifter ved transaktionen, som for den italienske fondsbørs andrager mellem 3,5 % og 7 % af det beløb, der handles ved børsintroduktionen. For at opnå dette fradrag i den skattepligtige indkomst skal virksomhederne fremlægge en attest fra en ekstern revisor på, at udgifterne rent faktisk er afholdt.

13. Det fradrag i den skattepligtige indkomst, der er fastsat i artikel 1, stk. 1, litra d), i lovdekret 269/2003, reducerer den faktiske skattebyrde for 2004, da den skat, der skal betales, nedsættes med et beløb svarende til 33 % (dvs. svarende til selskabsskattesatsen for 2004, hvis man ser bort fra den reducerede sats på 20 %, der anvendes på grund af ovennævnte skattepræmie) af de støtteberettigede udgifter i forbindelse med børsintroduktionen. Ved det italienske system for forudbetaling af selskabsskat indbetaler støttemodtagerne skatten i to rater for regnskabsåret 2004 på grundlag af et overslag over den forventede skat for 2004, idet de tager hensyn til fradraget i henhold til den pågældende ordning. For at undgå at skattefordelen også gælder for forskudsskatten for 2005 (hvilket ville være tilfældet, hvis forskudsskatten blev beregnet på grundlag af den - nedsatte - skat, der blev betalt i 2004), er det fastsat i artikel 1, stk. 1, litra d), i lovdekret 269/2003, at forskudsskatten for 2005 beregnes på grundlag af den skat, der skulle betales i 2004 uden det pågældende skattefradrag.

14. De to former for skattelettelser, der er fastsat i henholdsvis artikel 1, stk. 1, litra d), og artikel 11 i lovdekret 269/2003, har således forskellig tidshorisont. Mens fradraget i den skattepligtige indkomst kun gælder i 2004, gælder skattepræmien ved børsintroduktion fra det tidspunkt, hvor aktierne optages til notering, og i en periode på tre år. De italienske myndigheder har bekræftet, at skattelettelserne ikke på nogen måde påvirker forskudsskatten for 2003, men kun gælder i 2004 og, for artikel 11's vedkommende, i tre år efter børsintroduktionen.

15. Ved fremlæggelsen af lovdekretet om ovennævnte skattelettelser anslog den italienske regering, at foranstaltningen ville interessere 10 potentielle støttemodtagere i 2003 og 25 i 2004, og fastslog, at dette ville få en negativ virkning for statskassen på 7,2 mio. EUR i 2003 og 27,7 mio. EUR i 2004. Der blev ikke givet noget overslag for de to følgende år, hvor foranstaltningen skulle gælde.

III **BEGRUNDELSE FOR INDLEDNING AF PROCEDUREN**

16. Ved indledningen af den formelle procedure mente Kommissionen, at foranstaltningen opfyldte alle betingelser for at kunne betragtes som statsstøtte efter EF-traktatens artikel 87, stk. 1. Kommissionen bemærkede især, at foranstaltningen giver to typer økonomiske fordele. For det første indfører den en reduceret selskabsskattesats på 20 % for selskaber, der noteres på en reguleret fondsbørs, og forhøjer dermed disse selskabers nettoindtægter i en treårig periode, uanset hvilke erhvervsaktiviteter de udøver. På grund af den nedsatte nominelle sats opnår de støttemodtagende virksomheder nemlig en skattenedsættelse i det år, hvor de introduceres på børsen, og i de to efterfølgende år. For det andet formindsker ordningen den skattepligtige indkomst i den skatteperiode, hvor virksomheden introduceres på børsen, ved at et beløb svarende til udgifterne ved børsintroduktionen fradrages i den skattepligtige indkomst. Disse nedsættelser giver sig desuden udslag i anvendelse af en lavere effektiv skattesats på indkomsten for 2004.

17. Kommissionen har bemærket, at ovennævnte skattelettelser ser ud til at begunstige bestemte virksomheder. Den har især konstateret, at de pågældende skattelettelser har sådanne karakteristika, at de begunstiger virksomheder med hovedsæde i Italien. En udenlandsk virksomhed, der opererer i Italien gennem et fast driftssted eller et driftssted i form af et agentur, et datterselskab eller en filial som omhandlet i traktatens artikel 43, opnår kun den nedsatte skattesats for den del af sin virksomhed, der vedrører de italienske driftssteder; men selv om en sådan forskelsbehandling er berettiget på grund af det italienske skattesystems territoriale regler, er den ikke tilladt, når det drejer sig om en støtteforanstaltning, fordi den klart stiller udenlandske virksomheder, der opererer i Italien, dårligere i konkurrencen end de italienske virksomheder.

18. Kommissionen bemærker også, at skattelettelserne ganske vist formelt gælder for alle selskaber, der optages til notering på et reguleret europæisk marked, og at ordningen derfor tilsyneladende ikke medfører forskelsbehandling mellem børsnoterede selskaber i Italien og i andre stater, men at foranstaltningen i praksis kun begunstiger de virksomheder, der børsnoteres for første gang i den anførte korte periode. I denne forbindelse har Kommissionen understreget, at reglerne for børsnotering indeholder en række strenge betingelser og især pligt til at bevise virksomhedens finansielle soliditet ved fremlæggelse af regnskaber påtegnet af eksterne revisorer. Selskaber, der ansøger om at blive optaget på fondsbørsen, skal være organiseret som aktieselskaber, for at man kan sikre aktiernes fulde omsættelighed, og opfylde en række minimumkrav til kapitalen. Kommissionen mener, at de tidsfrister, der er fastsat ved ordningen, i praksis udelukker mange potentielle virksomheder fra at opnå de pågældende fordele.

19. I beslutningen om indledning af proceduren understregede Kommissionen, at foranstaltningen indebærer anvendelse af statsmidler, fordi statskassen giver afkald på indtægter, og at den kan fordreje konkurrencen mellem virksomhederne og påvirke samhandelen inden for fællesmarkedet, da støttemodtagerne, der er børsnoterede selskaber, opererer på markeder, der er præget af skarp konkurrence og omfattet af samhandelen mellem medlemsstaterne.

20. Endelig var Kommissionen af den opfattelse, at de pågældende skattelettelsers selektive karakter ikke kunne begrundes i det italienske skattesystems art eller struktur, og at ordningen tilsyneladende ikke tog sigte på at give kompensation for eventuelle afholdte udgifter, da støttebeløbet ikke var afpasset efter omkostningerne ved børsintroduktionen. Det så heller ikke ud til, at ordningen kunne falde ind under en af undtagelserne i EF-traktatens artikel 87, stk. 2 og 3.

IV **BEMÆRKNINGER FRA ITALIEN OG ANDRE INTERESSEREDE PARTER**

21. De italienske myndigheder og Borsa Italiana SpA, der er den eneste udenforstående, der har fremsendt bemærkninger, har hovedsagelig fremsat tre indvendinger.

22. For det første mener de italienske myndigheder og Borsa Italiana SpA, at ordningen skal betragtes som en generel skattepolitisk foranstaltning, som skal fremme børsnotering af italienske selskaber for at rette op på den negative udvikling, der er registreret i de senere år, og som skal styrke deres kapitalsituation og deres konkurrenceevne på de internationale markeder; som sådan er ordningen ikke omfattet af statsstøttekontrollen.

23. For det andet påvirker ordningen ikke konkurrencen, da ethvert selskab kan opnå denne skattefordel ved notering på en europæisk fondsbørs. Ordningen finder generel anvendelse på samtlige erhvervssektorer og samtlige industrigrene, og der er derfor ikke tale om en selektiv foranstaltning.

24. Endelig påvirker ordningen ikke konkurrencevilkårene, da den er af begrænset varighed og kun har en begrænset budgetbevilling, og da også udenlandske virksomheder kan opnå de pågældende skattefordele.

V VURDERING AF FORANSTALTNINGEN

Statsstøtte efter EF-traktatens artikel 87, stk. 1

25. Efter at have behandlet de italienske myndigheders bemærkninger bekræfter Kommissionen sin holdning i brev af 18. februar 2004 om indledning af den formelle undersøgelsesprocedure, nemlig at den pågældende ordning skal betragtes som statsstøtte, da den opfylder samtlige betingelser derfor i EF-traktatens artikel 87, stk. 1.

Selektive fordele

26. Kommissionen mener, at den pågældende foranstaltning giver indlysende selektive fordele, da den afviger fra skattesystemets normale funktion og begunstiger visse virksomheder eller visse produktioner, og da der er tale om en specifik ordning, som kun gælder for virksomheder, der er i stand til at blive børsnoteret i den periode, ordningen omfatter. Foranstaltningen udelukker dermed virksomheder, der allerede er børsnoterede, virksomheder, der ikke opfylder betingelserne for børsnotering, og virksomheder, der beslutter, at de ikke vil noteres på børsen i den pågældende periode.

27. Italien har fremsat det argument, at ordningen er en skattepolitisk foranstaltning, der ikke falder ind under statsstøttereglerne, men Kommissionen kan ikke godtage dette argument, og den finder heller ikke fravigelsen af de normale skatteregler berettiget på grundlag af det italienske skattesystems art, da den ikke beror på nogen relevant skattepolitisk skelnen mellem de børsnoterede og de øvrige selskabers situation. Ordningen omfatter især en reduktion af den skattesats, der gælder for støttemodtagernes fremtidige overskud, og den kan derfor ikke anses for rimelig, da disse overskud ikke er knyttet til det forhold, at støttemodtagerne er introduceret på børsen, til deres kapitalstruktur og til de andre forhold, der er forbundet med børsnotering. Endelig er ordningen heller ikke berettiget ud fra dens særlige formål, da dens korte varighed gør den utilgængelig for mange potentielle støttemodtagere.

28. Fradraget i den skattepligtige indkomst er også en ekstraordinær skattelettelse, da det forhøjer det ordinære omkostningsfradrag. Selv om en tilsvarende foranstaltning måske kunne anses for berettiget ud fra ordningens særlige formål på grundlag af Domstolens retspraksis ([4]), fastslår Kommissionen, at foranstaltningens korte varighed er i strid med det særlige formål, der består i at fremme børsnotering af selskaber, fordi den rent faktisk udelukker mange potentielle støttemodtagere.

29. Med hensyn til den indvending, at ordningen ikke medfører en særlig fordel og derfor ikke fordrejer konkurrencen og påvirker samhandelen inden for Fællesskabet ved at begunstige virksomheder, der under alle omstændigheder er underlagt forskellige skattelovgivninger, henviser Kommissionen til Domstolens retspraksis ([5]), ifølge hvilken en skattemæssig undtagelsesforanstaltning, som ikke er berettiget ud fra skattesystemets eller foranstaltningens art, kan betragtes som statsstøtte.

30. Kommissionen skal erindre om, at Domstolen i en anden dom ([6]) stadfæstede Kommissionens vurdering, nemlig at en national skatteforanstaltning, som ganske vist formelt var af generel art, skulle betragtes som statsstøtte, fordi den i virkeligheden begunstigede bestemte nationale industrisektorer i større omfang. I den foreliggende sag mener Kommissionen, at skattelettelsen, der som en undtagelse fra den normale skattemæssige behandling indrømmes alle skattepligtige virksomheder i Italien, som bliver noteret på et reguleret marked, har betydelige virkninger på virksomheder af en vis størrelse og kan fordreje konkurrencen ved at forbedre disse virksomheders stilling i konkurrencen med virksomheder, der ikke er registreret i Italien. Da støtten desuden er ydet over skattesystemet, begunstiger den først og fremmest italienske virksomheder, for mens den reducerede skattesats anvendes på italienske virksomheders overskud på verdensplan, anvendes den kun på den del af de udenlandske virksomheders overskud, der er indtjent i Italien, og stiller dermed disse virksomheder dårligere. En sådan forskelsbehandling kan normalt være berettiget på grund af skattesystemets art, men i det foreliggende tilfælde er dette udelukket, fordi ordningen er en ekstraordinær skattelettelse, der ikke kan begrundes i den normale forvaltning af skattesystemet.

31. Hvad angår ordningens begrænsede gyldighedsperiode, fremfører Italien, at begrænsningen i antallet af potentielle støttemodtagere (kun selskaber, der børsnoteres inden den 31. december 2004) skyldes budgetbegrænsninger. I øvrigt underbygger dette element yderligere den konklusion, at foranstaltningen kun påvirker

([4]) Sag C-143/99, Adria-Wien Pipeline, Sml. 2001 I, s. 8365.
([5]) Sag 173/73, Italien mod Kommissionen, Sml. 1974, s. 709.
([6]) Sag 203/82, Italien mod Kommissionen, Sml. 1983, s. 2525.

konkurrencen i ringe omfang. Kommissionen fastslår, at den begrænsede budgetbevilling, der er afsat til disse skattelettelser, ikke ændrer deres klassificering som støtte eller mindsker de deraf følgende konkurrencefordrejninger. Ordningen medfører en ændring (gennem den skattemæssige behandling) af en række virksomheders konkurrencemæssige stilling i forbindelse med deres erhvervsaktiviteter inden for sektorer, der er omfattet af international konkurrence, og må derfor betragtes som støtte, der truer med at fordreje konkurrencen.

32. Kommissionen konkluderer derfor, at foranstaltningen giver støttemodtagerne visse skattemæssige fordele, der nedbringer de omkostninger, de normalt selv skal afholde i forbindelse med deres erhvervsvirksomhed.

Statsmidler

33. Kommissionen mener, at virksomhederne har fået de pågældende fordele af staten eller ved hjælp af statsmidler. Da Italien ikke har rejst indvendinger i denne forbindelse, bekræfter Kommissionen den vurdering, den anlagde ved indledningen af den formelle procedure, nemlig at det er staten, der giver denne fordel, da statskassen giver afkald på en normal skatteindtægt.

Virkninger for konkurrencen og samhandelen

34. I betragtning af foranstaltningens virkninger fastholder Kommissionen den vurdering, den anlagde i forbindelse med indledningen af den formelle procedure, nemlig at foranstaltningen kan fordreje konkurrencen mellem virksomhederne og påvirke samhandelen mellem medlemsstaterne, fordi støttemodtagerne kan operere på internationale markeder og udøve erhvervsaktiviteter og andre økonomiske aktiviteter på markeder, der er præget af skarp konkurrence. For at en foranstaltning kan anses for at fordreje konkurrencen, er det ifølge EF-Domstolens faste retspraksis ([7]) tilstrækkeligt, at støttemodtageren konkurrerer med andre virksomheder på konkurrenceudsatte markeder.

35. Når virksomhederne ansøger om notering på en reguleret fondsbørs, sker det med et ønske om at opfylde vigtige finansielle målsætninger, herunder a) en forøgelse og en differentiering af finansieringskilderne til erhvervelse af aktiviteter og aktier, b) forøgelse af deres finansielle stilling over for indehavere af debitorbeviser, leverandører og andre kreditorer, der accepterer aktier som garanti for deres tilgodehavende, c) etablering af en markedsvurdering for at lette fusioner og overtagelser på et hvilket som helst tidspunkt. Da ordningen indebærer en ekstraordinær skattelettelse for virksomheder, der beslutter at blive børsnoterede, forbedrer den disse virksomheders konkurrencemæssige og økonomiske stilling i forhold til deres konkurrenters. Da ovennævnte virkninger kan begunstige italienske virksomheder, som opererer på markeder, hvor der foregår samhandel mellem medlemsstaterne, mener Kommissionen, at ordningen også af denne grund påvirker samhandelen og fordrejer konkurrencen.

36. Kommissionen bemærker desuden, at ti selskaber er blevet noteret på italienske fondsbørser pr. 31. december 2004 (en stigning på 100 % i forhold til året før) ([8]). Ordningen giver de nye børsnoterede selskaber ret til skattefordele, der står i forhold til deres fremtidige overskud. De selskaber, der er blevet noteret på de italienske børser, tilhører forskellige sektorer, lige fra fremstillingsvirksomhed til forsyningspligtydelser, og disse sektorer er udsat for international konkurrence. Hverken de italienske myndigheder eller andre interesserede parter har fremsat argumenter, der beviser, at fordelene ikke kan påvirke konkurrencen og samhandelen mellem medlemsstaterne i betragtning af støttemodtagernes særlige karakteristika. På grundlag af overslag, der er baseret på støttemodtagernes overskud i tre år forud for deres børsintroduktion, har Kommissionen beregnet, at de enkelte selskaber kan opnå betydelige skattenedsættelser. Af Kommissionens beregninger fremgår det f.eks., at skattelettelserne for bare en af disse støttemodtagere kunne beløbe sig til 75 mio. EUR i perioden 2004-2007. På grund af ovennævnte bestemmelse i artikel 11 i lovdekret 269/2003 om begrænsning af skattelettelserne kan skattefordelen dog ikke overstige 11,7 mio. EUR i den treårige periode. Det kan dog under ingen omstændigheder konkluderes på grundlag af de italienske argumenter, at de skattelettelser, som de enkelte støttemodtagere opnår, kan falde ind under grænserne for de minimis-støtte.

37. Kommissionen konkluderer, at ordningen medfører betydelige konkurrencefordrejninger i de forskellige sektorer, hvor støttemodtagerne opererer, i betragtning af, at de ofte er førende virksomheder i deres respektive sektorer i Italien, hvilket berettiger til en negativ vurdering af ordningen.

([7]) Jf. sag T-214/95, Het Vlaamse Gewest mod Kommissionen, Sml. 1998 II, s. 717.

([8]) Der er tale om følgende selskaber: 1) TREVISAN SpA - industrilakeringsanlæg, 2) ISAGRO SpA - medicinalvarer, 3) DIGITAL MULTIMEDIA TECHNOLOGIES (DMT) SpA - medier, 4) TERNA SpA - forsyningspligtydelser (elektricitet), 5) PROCOMAC SpA - aftapningsanlæg,

Ordningens legalitet på baggrund af anmeldelsespligten.

38. De italienske myndigheder har iværksat ordningen uden at anmelde den til Kommissionen på forhånd og har derfor ikke opfyldt forpligtelsen i traktatens artikel 88, stk. 3. Da foranstaltningen skal betragtes som statsstøtte efter traktatens artikel 87, stk. 1, og er blevet iværksat, uden at Kommissionen har godkendt den på forhånd, er der tale om ulovlig støtte.

Forenelighed med fællesmarkedet

39. Foranstaltningen skal betragtes som statsstøtte efter traktatens artikel 87, stk.1, og det skal derfor vurderes på grundlag af undtagelsesbestemmelserne i traktatens artikel 87, stk. 2 og 3, om den er forenelig med fællesmarkedet.

40. De italienske myndigheder har ikke udtrykkeligt bestridt den vurdering, som Kommissionen anlagde i sit brev af 18. februar 2004 om indledning af den formelle undersøgelsesprocedure, nemlig at undtagelsesbestemmelserne i traktatens artikel 87, stk. 2 og 3, ikke kan finde anvendelse i den foreliggende sag, hvilket ellers ville have gjort statsstøtten forenelig med fællesmarkedet. Kommissionen er heller ikke stødt på nye elementer, der kan føre til en sådan konklusion.

41. Skattefordelene i den foreliggende sag er enten ikke forbundet med nogen udgifter eller er knyttet til udgifter, der ikke er støtteberettigede efter Fællesskabets gruppefritagelsesforordninger eller retningslinjer for statsstøtte.

42. Undtagelserne i traktatens artikel 87, stk. 2, for støtte af social karakter til enkelte forbrugere, støtte, hvis formål er at råde bod på skader, der er forårsaget af naturkatastrofer eller af andre usædvanlige begivenheder, og støtteforanstaltninger for økonomien i visse af Forbundsrepublikken Tysklands områder kan ikke anvendes i denne sag.

43. Undtagelsen i traktatens artikel 87, stk. 3, litra a), for støtte til fremme af den økonomiske udvikling i områder, hvor levestandarden er usædvanlig lav, eller hvor der hersker en alvorlig underbeskæftigelse, kan heller ikke anvendes, da foranstaltningen gælder for hele det italienske område og ikke kun for de italienske regioner, der er omhandlet i artikel 87, stk. 3, litra a). Endelig ser det ikke ud til, at ordningen på nogen måde bidrager til udviklingen i disse regioner.

44. Ordningen kan heller ikke betragtes som et vigtigt projekt af fælleseuropæisk interesse, og støtten skal ikke afhjælpe en alvorlig forstyrrelse i den italienske økonomi, som fastsat i EF-traktatens artikel 87, stk. 3, litra b). Støtten tager heller ikke sigte på fremme af kulturen og bevarelse af kulturarven som fastsat i EF-traktatens artikel 87, stk. 3, litra d).

45. Endelig skal ordningen vurderes på grundlag af traktatens artikel 87, stk. 3, litra c). I denne artikel er det fastsat, at støtte til fremme af udviklingen af visse erhvervsgrene eller økonomiske regioner er tilladt, når den ikke ændrer samhandelsvilkårene på en måde, der strider mod den fælles interesse. Skattelettelserne i den foreliggende sag er ikke forbundet med bestemte investeringer, oprettelse af arbejdspladser eller særlige projekter. De indebærer blot en reduktion af de byrder, som de pågældende virksomheder normalt selv skal afholde som led i deres erhvervsaktiviteter, og må derfor betragtes som statsstøtte til virksomhedernes drift. En sådan støtte er uforenelig med fællesmarkedet.

VI **KONKLUSIONER**

46. Kommissionen konkluderer, at skattelettelserne i den foreliggende sag skal betragtes som statsstøtte til virksomhedernes drift, som ikke kan falde ind under nogen af undtagelserne fra det generelle forbud mod statsstøtte, og som derfor er uforenelig med fællesmarkedet. Kommissionen mener desuden, at Italien har iværksat den pågældende foranstaltning ulovligt.

47. Når det fastslås, at statsstøtte, der er ydet ulovligt, er uforenelig med fællesmarkedet, er det en naturlig konsekvens, at støtten skal kræves tilbagebetalt af støttemodtagerne. Gennem tilbagebetalingen af støtten genetableres så vidt muligt den konkurrencemæssige situation, der eksisterede, inden støtten blev ydet.

48. Selv om denne procedure er blevet afsluttet inden udløbet af den første skatteperiode, hvor ordningen har virkninger, og dermed inden den skat, som størstedelen af modtagerne skylder, er blevet betalt, kan Kommissionen ikke udelukke, at nogle virksomheder allerede har modtaget støtte i form af f.eks. mindre skattebetalinger for indeværende skatteperiode.

49. Kommissionen bemærker desuden, at de italienske myndigheder som følge af indledningen af den formelle undersøgelsesprocedure offentligt har underrettet potentielle støttemodtagere om de mulige konsekvenser, hvis Kommissionen skulle konstatere, at den pågældende foranstaltning er uforenelig med fællesmarkedet. Kommissionen finder det dog nødvendigt, at den støtte, der eventuelt allerede måtte være udbetalt til støttemodtagerne, kræves tilbagebetalt.

50. Kommissionen skal derfor anmode Italien om inden to måneder efter meddelelsen af denne beslutning at pålægge de potentielle støttemodtagere at tilbagebetale støtten med renter i henhold til kapitel V i Kommissionens forordning (EF) nr. 794/2004 af 21. april 2004 om gennemførelse af Rådets forordning (EF) nr. 659/1999 om fastlæggelse af regler for anvendelsen af EF-traktatens artikel 93 ([9]). Hvis støtten allerede er ydet i form af reduktion af den skyldige skat for indeværende skatteår, skal Italien opkræve hele den skyldige skat i forbindelse med sidste betaling for 2004. Under alle omstændigheder skal hele støtten være tilbagebetalt senest ved udgangen af det første skatteår efter tidspunktet for meddelelse af denne beslutning.

51. Kommissionen anmoder Italien om at give de nødvendige oplysninger med en liste over støttemodtagerne og en klar angivelse af, hvilke foranstaltninger der er planlagt eller allerede gennemført, for at den ulovlige statsstøtte kan tilbagebetales omgående og effektivt. Senest to måneder efter meddelelsen af denne beslutning skal Kommissionen også have tilsendt fuld dokumentation for, at proceduren for tilbagebetaling er iværksat over for modtagerne af den ulovlige støtte.

52. Den foreliggende beslutning vedrører ordningen som sådan og skal efterkommes omgående, og det gælder også tilbagebetalingen af den støtte, der er ydet i henhold til ordningen. Dette udelukker dog ikke muligheden for, at den støtte, der er ydet i enkelte konkrete tilfælde, helt eller delvist kan betragtes som forenelig med fællesmarkedet, især i henhold til artikel 5, litra b), i gruppefritagelsesforordningen for støtte til SMV -

VEDTAGET FØLGENDE BESLUTNING:

Artikel 1

Den statsstøtteordning i form af skattelettelser for virksomheder, der noteres på et europæisk reguleret marked, som Italien har indført ved artikel 1, stk. 1, litra d), og artikel 11 i lovdekret nr. 269 af 30. december 2003, er iværksat ulovligt og er uforenelig med fællesmarkedet.

Artikel 2

Italien ophæver den i artikel 1 omhandlede støtteordning med virkning fra det skatteår, hvor denne beslutning meddeles.

Artikel 3

1. Italien træffer alle nødvendige foranstaltninger for at kræve den i artikel 1 omhandlede støtte, som allerede er udbetalt ulovligt til støttemodtagerne, tilbagebetalt.

2. Tilbagebetalingen sker omgående i overensstemmelse med national lovgivning, forudsat at denne giver mulighed for en omgående og effektiv gennemførelse af denne beslutning.

3. Tilbagebetalingen skal afsluttes hurtigst muligt. Hvis støtten allerede er ydet ved reduktion af skattebetalingerne for indeværende skatteår, opkræver Italien hele den skyldige skat i forbindelse med sidste betaling for 2004. I alle andre tilfælde opkræver Italien det skyldige skattebeløb senest ved udgangen af første skatteår efter tidspunktet for meddelelsen af denne beslutning.

4. Den støtte, der skal tilbagebetales, pålægges renter fra det tidspunkt, hvor den blev udbetalt til støttemodtagerne, og indtil den er fuldt tilbagebetalt.

5. Renterne beregnes i overensstemmelse med kapitel V i forordning nr. 794/2004.

6. Senest to måneder efter meddelelsen af denne beslutning pålægger Italien samtlige modtagere af den i artikel 1 omhandlede støtte at tilbagebetale den ulovlige støtte med renter.

Artikel 4

Senest to måneder efter meddelelsen af denne beslutning underretter Italien Kommissionen om, hvilke foranstaltninger der er truffet eller planlagt for at efterkomme beslutningen. Disse oplysninger gives på oplysningsskemaet i bilag I til denne beslutning. Italien fremlægger inden for samme frist fuld dokumentation for, at proceduren for tilbagebetaling er iværksat over for modtagerne af den ulovlige støtte.

Artikel 5

Denne beslutning er rettet til Den Italienske Republik

Udfærdiget i Bruxelles, den 16. marts 2005

På Kommissionens vegne

Neelie KROES

Medlem af Kommissionen

([9]) EUT L 140 af 30.4.2004. s. 1.

BILAG

Oplysninger om gennemførelse af Kommissionens beslutning af 16.03.2005 om Italiens støtteordning C8/2004 (ex NN164/2003) til fordel for nyligt børsnoterede selskaber

1. **Samlet antal støttemodtagere og samlet støttebeløb, der skal tilbagebetales**

1.1 De bedes beskrive indgående, hvordan det støttebeløb, der skal kræves tilbagebetalt af de enkelte støttemodtagere, beregnes

— kapital

— renter.

1.2 Den samlede ulovlige støtte, der skal tilbagebetales (bruttosubventions¬ækvivalent; priser ...), og som er ydet i henhold til ordningen.

1.3 Det samlede antal støttemodtagere, som skal tilbagebetale den støtte, der er ydet ulovligt i henhold til denne ordning.

2. **Planlagte og gennemførte foranstaltninger til tilbagebetaling af støtten**

2.1 De bedes redegøre udførligt for, hvilke foranstaltninger der er planlagt, og hvilke foranstaltninger der allerede er gennemført for at sikre en omgående og effektiv tilbagebetaling af støtten. Retsgrundlaget for disse foranstaltninger angives nærmere.

2.2 Frist for fuldstændig tilbagebetaling.

3. **Oplysninger om de enkelte støttemodtagere**

I vedlagte tabel gives oplysninger for hver enkelt støttemodtager, hos hvem den støtte, der er udbetalt ulovligt i henhold til denne ordning, skal kræves tilbagebetalt.

Støttemodtagerens identitet	Ulovligt udbetalt støttebeløb (*) valuta:	Tilbagebetalte beløb (°) valuta:

(*) Støttebeløb, der er stillet til støttemodtagerens disposition (bruttosubventionsækvivalent, priser ...).
(°) Tilbagebetalte bruttobeløb (inkl. renter).